

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obžalovanému **M. M. a spol.** pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné na verejnom zasadnutí 29. júna 2010 v Bratislave o odvolaniach obžalovaných M. M., J. H., P. B., J. V. a J. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2009, sp. zn. 2 T 6/04, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa napadnutý rozsudok u obžalovaného M. M. zrušuje vo výroku o vine v bode 1/ a vo výroku o treste a podľa § 258 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 vo výroku o treste odňatia slobody u obžalovaných P. B., J. Z. a J. V. a u obžalovaného P. B. aj vo výroku o treste prepadnutia veci.

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa **obžalovaný M. M.**, nar. X. v B., trvale bytom B., T., živnostník

uznáva za vinného, že

v úmysle získať finančné prostriedky obchodovaním s omamnými látkami, konkrétne s heroínom, ktorý si zadovážil od presne nezistenej osoby a od doposiaľ neustálených osôb až do jeho zadržania 3. mája 2002 heroín uskladňoval v bytoch a nebytových priestoroch v B. na T., na R., riedil ho na konzumovateľnú konzumáciu, vážil, balil a následne odpredával prostredníctvom nezistených menších dílerov, priamym konzumentom minimálne v množstve 3118,21 g s koncentráciou účinnej látky 11,4 až 18,7 % hmotnostných. Z vyššie uvedeného množstva heroínu by bolo možné pripraviť 25 254 priemerných jednotlivých dávok tejto omamnej látky pri súčasnej cene 9,96 eur (300,-Sk) čo u konečného konzumenta predstavuje zadržané množstvo sumu 251 529 eur (7 576 200,Sk).

Heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradený do prvej skupiny omamných látok,

teda

neoprávnene omamnú látku zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu a čin spáchal vo veľkom rozsahu,

čím spáchal

trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006.

Za to sa odsudzuje

podľa § 187 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. a § 40 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa mu ukladá trest prepadnutia vecí, a to sumy 448,12 eur (13 500 Sk), mobilných telefónov značky E. a E. + 2 ks SIM karty a kufríka šedej farby.

Obžalovaný J. Z. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 1. septembra 2003 sa odsudzuje na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Zároveň sa zrušuje výrok o treste v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13. decembra 2006, sp. zn. 1 T 180/06, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný P. B. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa odsudzuje na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Obžalovaný J. V. sa odsudzuje podľa § 187 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa obžalovanému výkon tohto trestu **podmienečne odkladá** na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

II. Podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 sa odvolanie obžalovaného J. H. **zamieta**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2009, sp. zn. 2 T 6/04, okrem obžalovaných R. B. a V. D., vo vzťahu ku ktorým rozsudok nadobudol právoplatnosť na súde prvého stupňa boli uznaní za vinných obžalovaný M. M. v bode 1/ a obžalovaný J. H. v bode 2/ z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/ a d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006), obžalovaný J. Z. v bode 5/ z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky psychotropnej látky, jedu a prekurzora

a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák. obžalovaný J. V. v bode 6/ z trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, c/ , d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný P. B. v bode 7/ z trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. zák. a obžalovaný M. M. v bode 8/ z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ Obžalovaný M. M. v úmysle získať finančné prostriedky obchodovaním s omamnými látkami, konkrétne s heroínom, ktorý si zadovážil od presne nezistenej osoby a od doposiaľ neustálených osôb následne uskladňoval v bytoch a nebytových priestoroch v B. na T., na R., riedil ho na konzumovateľnú konzumáciu, vážil, balil a následne odpredával prostredníctvom nezistených menších dílerov, priamym konzumentom minimálne v množstve 3118,21 g s koncentráciou účinnej látky 11,4 až 18,7 % hmotnostných. Z vyššie uvedeného množstva heroínu by bolo možné pripraviť 25 254 priemerných jednotlivých dávok tejto omamnej látky pri súčasnej cene 9,96 eur (300,-Sk) čo u konečného konzumenta predstavuje zadržané množstvo sumu 251 529 eur (7 576 200,Sk).

2/ Obžalovaný J. H. v nezistenom čase, od doposiaľ nezistenej osoby a nezisteným spôsobom zadovážil heroín za účelom jeho ďalšieho distribuovania a predaja osobám drogovovo závislým. Tento prechovával v garáži na H. a dňa 3.5. 2002, pred vykonaním prehliadky iných priestorov, na základe súhlasu Okresného prokurátora Bratislava 2 zo dňa 18.4.2002 dobrovoľne vydal 10 ks balíčkov heroínu v tvare tehličky hnedej farby a následne dňa 3.5.2002 bola vykonaná prehliadka v iných priestoroch pivnice v B. na H., pri ktorej boli nájdené 4 ks tehličky heroínu, teda celkovo heroín v množstve 6 895, 65 g, s koncentráciou účinnej látky v rozmedzí 34,1 až 48,4 % hmotnostných z ktorých je možno pripraviť 149 996 priemerných dávok v celkovej hodnote 1493 955 eur (44 998 800,Sk).

3/ Obžalovaní V. D. a J. Z. dňa 25.3.2002 v presne nezistenom čase v B., na presne nezistenom mieste odpredal V. D. J. Z. heroín s prímiesou kofeínu a paracetanolu v celkovej hmotnosti 26,9 g s koncentráciou účinnej látky 3,4 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné pripraviť 42 až 100 priemerných jednotlivých dávok v hodnote 418,32 eur (12 450,-Sk) až 995,82 eur (30 000,-Sk), ktoré následne J. Z. prechovával u seba do času, kedy bol v rámci zákroku Národnej protidrogovej jednotky PPZ vykonaného v B. – Lamač pred križovatkou

ciest v smere do D. a Z. B. zadržaný vo svojom vozidle značky F. a následne predmetný heroín dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi.

4/ Obžalovaný J. V. v presne nezistenom čase na nezistenom mieste zadovážil si od doposiaľ nezistenej osoby heroín a metamfetamín, ktorý v B. na K., na treťom poschodí prechovával za účelom odpredaja osobám drogovu závislým, pričom dňa 6.2.2003 bola vykonaná domová prehliadka pri ktorej dobrovoľne vydal jedno igelitové vrečko s obsahom 6,46 g heroínu s prímiesou kofeínu a paracetanolu so zastúpením 3,9 % hmotnostných čo je 0,25 g čistej látky diacetylmorfínu a zodpovedá 25 priemerným dávkam drogy, čo pri cene 9,96 eur (300,-Sk) na drogovom trhu v čase zaistenia predstavovalo 248,95 eur (7500,-Sk).

Dve fľaštičky 40 ml roztoku metadonu, 6 ks papierových skladačiek v celkovej hmotnosti 0,34 g s obsahom metamfetamínu o koncentrácii 55,9 % hmotnostných, čo je 0,19 g čistej látky a zodpovedá šiestim jednotlivým dávkam drogy, čo by pri cene 19,92 eur (600,-Sk) na drogovom trhu v čase zaistenia predstavovalo celkovú hodnotu 39,83 eur (1200,-Sk).

Injekčnú striekačku s obsahom 1,44 g metamfetamínu o koncentrácii 41,7 % hmotnostných čo je 0,6 g čistej látky a zodpovedá 15 až 30 jednotlivým dávkam drogy, čo pri cene 6,64 Euro (200,-Sk) na drogovom trhu predstavovalo celkovú hodnotu 99,58 eur 1,3000,-Skj až 199,16 eur (6000,-Sk).

Kovovú lyžičku a váhu z umelej hmoty žltej farby, ktoré obsahovali stopy heroínu.

Peniaze vo výške 73,69 Euro (2220,-Sk), 30 Euro, 378,41 Euro (11 400 Sk), 30 Euro, 899,32 Euro (27 093 Sk) a špachtlička, ktorá obsahovala stopy heroínu a metamfetamínu.

Heroín následne predával osobám drogovu závislým, okrem iného aj J. C., ktorý v tom čase ešte nedovršil 18 rok svojho veku.

Heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Zb. z. zaradený do prvej skupiny omamných látok. Metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Zb.z. do druhej skupiny psychotropných látok a metodon je zaradený do druhej skupiny omamných látok.

5/ Obžalovaný P. B. si v nezistenom čase zadovážil od doposiaľ nezistenej osoby dve skladačky s obsahom kokáinu o hmotnosti 1,96 g s koncentráciou účinnej látky 39,3% hmotnostných, čo predstavuje 20 až 40 priemerných jednotlivých dávok drogy, čo by pri cene 400 Sk za jednotlivú dávku v čase zaistenia predstavovalo 265,55 eur (8000 Sk) až 530,50 eur

(16 000 Sk), ktoré prechovával za účelom ďalšieho predaja v odkladacej skrinke vozidla značky P., EČ B., ktorého majiteľom je M. Š. a ktoré obvinený používal do dňa 3. mája 2002, kedy mu bol kokaín zaistený pri prehliadke vozidla na základe príkazu Okresného prokurátora Bratislava II z 18. apríla 2002. Kokaín je zaradený do druhej skupiny omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

6/ Obžalovaný M. M. od presne nezistenej doby do 3. mája 2002 v prenajatej garáži v B. na S., ktorej majiteľom je A. K. bez povolenia prechovával obranný granát model B. so zapaľovačom, rozbuškou juhoslovenskej výroby, opakovaciu guľovnicu značky S. model 110, kaliber W., kaliber 308 W., výrobné číslo F., 18 kusov nábojov kaliber 308 W. značky S. a B. českej výroby, 500 ks nábojov kaliber 900 mm L. značky S. a B. českej výroby a to aj napriek tomu, že v zmysle zákona č. 246/1993 Z.z. o zbraniach a strelive nemal povolenie na držbu takýchto zbraní a streliva.

Heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. zaradený do prvej skupiny omamných látok, flunitranzegan je zaradený do tretej skupiny omamných látok.

Za to boli odsúdení:

1/ Obžalovaný M. M. podľa § 187 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 a § 40 ods. 1, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

2/ Obžalovaný J. H. podľa § 187 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. b/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny.

3/ Obžalovaný J. Z. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

4/ Obžalovaný J. V. podľa § 187 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

5/ Obžalovaný P. B. podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. bol uložený trest prepadnutia vecí a to:

- obžalovanému M. M. sumy 448,12 eur (13 500 Sk), mobilných telefónov značky E. a E. + 2 ks SIM kariet a kufríka šedej farby,
- obžalovanému J. H. mobilného telefónu značky N. + SIM karty,
- obžalovanému P. B. mobilného telefónu E. + 2 ks SIM kariet, mobilného telefónu Siemens S 45 a sumy 369,11 eur,
- obžalovanému J. V. sumy 1351,42 eur (40 713 Sk), 60 eur a digitálnej váhy zn. M.,
- obžalovanému J. Z. mobilného telefónu zn. E..

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote obžalovaní M. M., J. H., P. B., J. Z. a J. V. odvolanie, ktoré až na obžalovaného J. Z. aj odôvodnili, a to prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný M. M. v zásade odkázal na dôvody svojho odvolania proti skoršiemu (zrušenému) rozsudku krajského súdu z 12. apríla 2006. V súvislosti s výrokom o vine v bode 1/ namietol správnosť zistenia, že drogu zadovážil a predával. V skutočnosti ju iba uschovával aj to proti svojej vôli a konal v krajnej núdzi. Tomu istému výroku o vine ďalej vytkol, že skutok v ňom uvedený je celkom neurčitý a zameniteľný s iným lebo neobsahuje čas jeho spáchania. S poukazom na dobu ôsmich rokov, počas ktorej viedol riadny život i pri zistenom rozsahu činu navrhol prostredníctvom aplikácie ustanovenia § 88 Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006) zmeniť jeho právne posúdenie tak, že odvolací súd skutok v bode 1/ posúdi ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1, ods. 3

Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a uloží mu podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 a § 88 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorého výkon mu podmiennečne odloží na skúšobnú dobu troch rokov, zároveň aj s probačným dohľadom podľa Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 a prípadne mu uloží aj primerané obmedzenia podľa § 59 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovaný J. H. sa v podanom odvolaní domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, pretože sa nedopustil žiadneho z alternatívnych konaní predpokladaných ustanovením § 187 ods. 1 Tr. zák. a o zaistenej droge, ktorú v prehliadnutej garáži uskladňoval spoluobžalovaný M. M., sa dozvedel až v deň vykonania prehliadky spomenutého nebytového priestoru.

Obžalovaný P. B. navrhol pri použitej právnej kvalifikácii jeho konania podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. vypustiť zo skutkovej vety zistenie, že drogu prechovával za účelom ďalšieho predaja, lebo nebola taká okolnosť preukázaná v dôsledku čoho sa neuplatnilo ani právne posúdenie činu aj podľa písmena c/ ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. zák. Rovnako sa domáhal aj zmeny výroku o treste tak, že s prihliadnutím na neúmernú dĺžku konania (od 4. mája 2002) žiadal, aby mu bol s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uložený podmienený trest odňatia slobody. Pre prípad, že by odvolací súd nezistil dôvod, na taký postup navrhol, aby mu bol uložený trest odňatia slobody v dĺžke rovnajúcej sa vykonanej väzbe. Zároveň žiadal zrušiť trest prepadnutia veci, pretože suma 369,11 eur nepatrila jemu, ale svedkyňi H..

Obhajca obžalovaného J. Z., ktorý podané odvolanie písomne neodôvodnil, na verejnom zasadnutí navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby, pretože žiadnu drogu neprechovával, ale táto mu bola podstrčená príslušníkmi polície.

Obžalovaný J. V. v podanom odvolaní namietol, že krajský súd pri rozhodovaní o vine nesprávne vychádzal aj z pôvodných usvedčujúcich výpovedí svedkov J. C., M. P., J. R., R. S. a M. S., nakoľko menovaní, ktorí neskôr kupované drogy od neho popreli, boli vypočutí skôr ako mu bolo oznámené obvinenie, a tak pri uvedených výsluchoch nemohol uplatniť svoje obhajovacie práva. Zákonne získanými dôkazmi nebol preukázaný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty uvedenej v § 187 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., t. j. , že drogu predával osobe mladšej ako osemnásť rokov, v posudzovanom prípade svedkovi J. C.. Zaistené drogy

zadovážil pre svoju na drogách závislú dcéru, tejto ich aj podával, a preto navrhol, aby jeho čin bol posúdený podľa znakov základnej skutkovej podstaty uvedených v § 187 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. a aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody aj s prihliadnutím na jeho onkologické ochorenie a takmer úplnú slepotu jeho manželky.

Zástupkyňa generálneho prokurátora Slovenskej republiky navrhla odvolanie všetkých skôruvedených obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k obžalovanému J. Z. vykonal odvolacie konanie ako konanie proti ušlému podľa § 302 Tr. por. a nasl. v znení účinnom do 1. januára 2006 nakoľko ani pri využití všetkých zákonných dostupných prostriedkov sa uvedenému odvolateľovi nepodarilo doručiť upovedomenie o verejnom zasadnutí, na ktoré svojím odvolaním obžalovaný J. Z. taktiež podal podnet. Pritom sa zistilo, že tento sa dlhšiu dobu nezdržuje na mieste, ktoré označil za stále bydlisko a miesto na doručovanie písomností podľa správ previerku vykonávajúcich policajných orgánov zároveň pátrajúcich po pobyte obžalovaného J. Z., menovaný zrejme strieda miesta svojho pobytu, nanovo nie je k nemu nikde prihlásený. Vychádzajúc zo súhrnu uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že bolo preukázané splnenie zákonných podmienok uvedených v § 302 ods. 1 Tr. por., menovite, že obžalovaný J. Z. sa vyhýba trestnému stíhaniu tým, že sa skrýva, a preto predseda senátu vydal podľa § 305 Tr. por. opatrenie o vykonaní odvolacieho konania vo vzťahu k obžalovanému J. Z. ako konania proti ušlému, pričom ďalej postupoval podľa § 306 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací postupujúc vzhľadom na ustanovenie § 564 ods. 4 Tr. por. (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) účinného od 1. januára 2006 podľa predpisov dovtedy účinných, t.j. podľa zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) preskúmal podľa § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli jednotliví obžalovaní podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vyčítané, podľa § 263 ods. 6 Tr. por. doplnil dokazovanie prečítaním podstatných častí trestného spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1 T 180/2006, týkajúceho sa obžalovaného J. Z. a zistil, že nedôvodné je iba odvolanie obžalovaného J. H.. Pokiaľ ide o ďalších štyroch odvolateľov –

obžalovaných M. M., P. B., J. Z. a J. V. dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku boli takmer výhradne pochybenia pri rozhodovaní o treste a len v prípade obžalovaného M. M. boli čiastočne akceptovateľné jeho výhrady proti výroku o vine v bode 1, čo malo za následok u všetkých štyroch spomenutých obžalovaných postup podľa § 259 ods. 3 Tr. por., t. j. odvolací súd nižšie uvedené pochybenia napravil vlastným rozhodnutím, striktne rešpektujúc zákaz *reformatio in peius* vyplývajúci z ostatne uvedeného procesného ustanovenia.

Krajský súd po doplnení dokazovania nariadeného zrušujúcim uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2008, sp. zn. 2 To 64/2006, vyhodnotil vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel tak v podstate k úplným a správnym skutkovým zisteniam, pričom napadnutý rozsudok aj odôvodnil spôsobom zodpovedajúcim požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 125 Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o vine v súvislosti s uplatnenými odvolacími námietkami, bolo akceptovateľné len tvrdenie obžalovaného M. M. o hrozbe zameniteľnosti skutku dotýkajúceho sa ho v bode 1/ s iným skutkom v dôsledku absencie časových údajov, ktoré v zmysle § 120 ods. 3 Tr. por. spoluidentifikujú trestný skutok a námietku obžalovaného J. V. o nepoužiteľnosti v jeho odvolaní konkrétne vymenovaných výpovedí svedkov, keďže tieto pre použitú právnu kvalifikáciu konania uvedeného obžalovaného dôležité dôkazy boli získané bez možnosti uplatnenia obhajovacích práv obžalovaného J. V. predtým, ako mu bolo oznámené obvinenie, v dôsledku čoho nebola vytvorená taká procesná situácia, aby sa uvedených úkonov mohol zúčastniť neskôr zvolený obhajca obžalovaného. Napriek konštatovanému pochybeniu krajského súdu nie je žiadny dôvod na korekciu výroku o vine u tohto obžalovaného, pretože skutkové zistenia napĺňajúce znaky skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. preukazujú iné zákonným spôsobom zadovážené a na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, menovite obsah telefonických rozhovorov obžalovaného J. V. so spoluobžalovanými R. B. a V. D. (zväzok 5, č. l. 1079, 1081, 1082), z ktorých jednoznačne vyplýva, že obžalovaný J. V. drogy nezadovážoval a neprechovával len za účelom ich podávania svojej dcére, ale že tieto predával iným osobám. Takému záveru jednoznačne nenasvedčujú vyjadrenia o „poriadnom rozbehnutí sa“, „prosperite“, zistenie pomôcok v byte slúžiacich k manipulácii s drogou a napokon fakt, že všetci v odvolaní obžalovaného J. V. uvádzaní svedkovia, vrátane J. C., ktorý ešte v čase činu nedovršil osemnásť rok veku ako

drogovo závislé osoby počas vykonávania domovej prehliadky 6. februára 2003 u obžalovaného J. V. prichádzali do jeho bytu, odkiaľ boli predvedení na príslušný policajný útvar za účelom ich výsluchu. Vzhľadom na uvedené zistenia je vylúčené zmierniť právne posúdenie konania obžalovaného J. V. v porovnaní s napadnutým rozsudkom.

Rovnako tomu tak je aj v prípade obžalovaného M. M.. Odvolacím súdom vykonaná korektúra skutku v bode 1/ neodôvodňuje iné právne posúdenie, než aké sa uplatnilo v napadnutom rozsudku krajského súdu, pričom žiadne vecné argumenty a dôkazy neopodstatňujú možnosť akceptácie v odvolaní uplatnenej obhajoby obžalovaného o údajnom konaní v krajnej núdzi ani modifikovať ustálený spôsob spáchania činu vypustením zistení o zadovážení a predávaní drogy. Vykonané dôkazy, najmä výsledky vykonaných prehliadok, samotné zadržanie obžalovaného 3. mája 2002 za situácie, keď v motorovom vozidle mu bolo nájdených viac balíčkov drogy a nájdenie pomôcok slúžiacich k manipulácii (váženiu a baleniu omamných látok) v plnom rozsahu preukazujú, že obžalovaný M. M. znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi naplnil nielen prechovávaním omamnej látky (§ 187 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.), ale aj ďalšími alternatívnymi formami konania uvedenými v § 187 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. zák., teda zadovážením spomenutej látky a jej predávaním.

Vzhľadom na zákonné kritériá uvedené v § 89 ods. 13 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a s poukazom na vládne nariadenie č. 428/2005 skutkom zistený rozsah činu bol súdom prvého stupňa správne vyjadrený (rovnako aj u spoluobžalovaného J. H.) kvalifikačne ako spáchanie činu uvedeného v odseku 1, ustanovenia § 187 vo veľkom rozsahu podľa § 187 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006. Pre uvedené právne posúdenie bola splnená aj materiálna podmienka, uvedená v § 88 Tr. zák. a obžalovaným M. M. uvádzané okolnosti, dlhší časový odstup od spáchania trestného činu, prípadne aj začínajúce sa u neho bližšie nešpecifikované zdravotné ťažkosti neznižujú stupeň nebezpečnosti ním spáchaného trestného činu do takej miery, aby bolo možné vyhovieť jeho návrhu na miernejšie posúdenie skutku ako trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1, ods. 3 (zrejme písm. b/) Tr. zák., keď prvá z uvádzaných okolností našla odraz pri rozhodovaní o treste v podobe použitia zmierňovacieho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., ktoré aplikoval aj odvolací súd.

Ani v prípade obžalovaného P. B. nebol zistený dôvod na zmenu výroku o vine. Skutkové zistenie, za akým účelom tento obžalovaný drogu prechovával, ktoré ale správne nenašlo odraz aj v právnom posúdení jeho činu tiež podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. je len vyjadrením zákonnej úpravy, že také množstvo drogy, aké bolo zaistené u obžalovaného P. B. nemôže byť považované za držbu pre vlastnú potrebu (§ 89 ods. 12 Tr. zák., resp. § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006).

Námietky skutkovej povahy obžalovaných J. H. a J. Z., ktorých činy boli súdom prvého stupňa posúdené po právnej stránke v súlade so zákonom, hodnotí odvolací súd ako neopodstatnené a rovnako za neopodstatnené považuje odvolací súd aj ich návrhy na oslobodenie spod obžaloby. Tvrdenie obžalovaného J. H., že stopy po omamnej látke zaistené na jeho rukách sú len výsledkom uposlúchnutia príkazu polície, aby preložil tehličky obsahujúce drogy, sú nepodložené a v rozpore s výsledkami vykonanej prehliadky nebytového priestoru užívaného obžalovaným, kde okrem iného bol zadržaný obžalovaný J. H. aj s jeho v garáži sa nachádzajúcim motorovým vozidlom zn. M. v takom stave, že toto malo odmontovaný úkryt pod ľavým predným blatníkom, z ktorého boli vyložené vedľa auta balíčky drogy. Vzhľadom na uvedené zistenia je neakceptovateľná obhajoba obžalovaného J. H., že bol oklamán obžalovaným M. a že o droge až do vykonania prehliadky vôbec nevedel a túto nezadovážil. Takisto je neprijateľná zmenená výpoveď obžalovaného J. Z. o podstrčení drogy políciou, vrátane toho, že jeho skoršie priznávajúce výpovede za prítomnosti obhajcu a pred sudcom rozhodujúcim boli len výsledkom nátlaku na jeho osobu, vrátane použitia fyzického násillia pri zadržaní. Pokiaľ by uvedené tvrdenia, ktoré odvolací súd nepovažuje za hodnoverné, mali byť pravdivé, niet rozumného vysvetlenia pre urobené opakovane usvedčujúcich výpovedí obžalovaným aj za naznačenej procesnej situácie, teda keď v prítomnosti obhajcu žiadny nátlak na neho nehrozil a tento už vôbec neprichádzal do úvahy pri výsluchu pred sudcom. Priznanie obžalovaného J. Z. korešponduje s ďalšími, vo veci vykonanými, resp. zabezpečenými vecnými dôkazmi, a preto ani odvolací súd nenadobudol pochybnosti o vine tohto obžalovaného.

V dôsledku zrušenia výroku o vine v bode 1/ u obžalovaného M. M. odvolací súd zrušil u neho aj výrok o treste a rešpektujúc už spomenutý zákaz reformatio in peius uložil tomuto obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody za použitia zmierňovacieho ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa, pričom so zreteľom

na závažnosť činu, vyjadrenú aj rozsahom protiprávneho konania nezistil dôvod na uloženie miernejšieho trestu v porovnaní s napadnutým rozsudkom a už vôbec nie s podmieneným odkladom jeho výkonu. K návrhu obžalovaného aplikovať pri rozhodovaní o treste okrem ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. aj § 88 Tr. zák. a trest uložiť podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. treba uviesť, že tento postup je vylúčený. Ak súd prihliadne na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, musí to vyjadriť vo výroku o vine uvedením príslušného zákonného ustanovenia a ďalších skutočností a znakov v zmysle § 120 ods. 3 Tr. por. Trest potom uloží podľa príslušného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona s vyjadrením použitia vyššej trestnej sadzby uvedením konkrétneho vyššieho odseku skutkovej podstaty vo výroku o treste.

Okrem trestu odňatia slobody uložil tomuto obžalovanému aj trest prepadnutia vecí v rovnakom rozsahu ako krajský súd a obžalovaného pri rešpektovaní zákazu zmeny k horšiemu zaradil do tej istej nápravno-výchovnej skupiny ako krajský súd.

Pokiaľ ide o obžalovaného P. B. odvolací súd zistil, že tento dôvodne napádal výrok o treste prepadnutia vecí, nakoľko aj výpoveďou svedkyne S. H. bolo preukázané, že prepadnutá suma 369,11 eur patrila tejto a nie obžalovanému. V prípade ďalších vecí (telefónov) nebolo spoľahlivo zistené, že boli použité na spáchanie činu (zadováženie 2 skladačiek kokaínu) a preto prepadnutie aj týchto vecí nebolo namieste. Na strane druhej však odvolací súd nezistil dôvody na zmiernenie trestu odňatia slobody a použitie ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., lebo trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktoré odvolací súd tomuto obžalovanému uložil nemožno považovať pre obžalovaného za neprimerane prísny. V súlade s povinnosťou rešpektovať ustanovenie § 259 ods. 3 Tr. por. bol obžalovaný P. B. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Dôvody pre zmenu výroku o treste odňatia slobody odvolací súd zistil u obžalovaných J. V. a J. Z.. U prvého z nich prihliadajúc na jeho vek (takmer 62 rokov) a listinnými dôkazmi na verejnom zasadnutí preukázané závažné ochorenie obžalovaného a tiež jeho manželky dospel odvolací súd k záveru, že vzhľadom na zmenenú situáciu obžalovaného vyvolanú zmenou zdravotného stavu možno od obžalovaného očakávať, že povedie riadny život aj bez výkonu trestu odňatia slobody, a preto mu pôvodne nepodmienečný trest podmienne odložil na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, pričom zostal u neho nedotknutý trest prepadnutia vecí. Rovnako postupoval odvolací súd pokiaľ ide o tento druh trestu aj u obžalovaného J. Z.. U tohto však bolo nanovo potrebné rozhodnúť o uložení trestu odňatia slobody, lebo najvyšší

súd po doplnení dokazovania prečítaním podstatného obsahu spisu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 1 T 180/2006, zistil, že už súd prvého stupňa, ktorý predmetný spis k dispozícii nemal, mal obžalovanému J. Z. pri správnom použití zákona uložiť súhrnný trest odňatia slobody a to vo vzťahu k právoplatnému rozsudku uvedeného okresného súdu z 13. decembra 2006, sp. zn. 1 T 180/06, ktorým bol J. Z., nar. X., uznaný za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Keďže teraz posudzovaný trestný čin obžalovaný J. Z. spáchal skôr ako bol vyhlásený citovaný právoplatný rozsudok a uvedené odsúdenie nie je takej povahy, že by sa na obžalovaného hľadelo akoby nebol odsúdený, uloženie súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. (v znení účinnom do 1. septembra 2003) bolo obligatórne. Tomuto postupu a teda logickému sprísneniu trestu v porovnaní s napadnutým rozsudkom nebránilo to, že odvolanie podal len obžalovaný J. Z. a nie aj prokurátor. Súhrnný trest môže byť uložený aj z podnetu odvolania podaného len v prospech obžalovaného. Z hľadiska rešpektovania zákazu reformatio in peius je však pre najvyššiu výmeru súhrnného trestu určujúci súčet nesprávne samostatného trestu uloženého súdom prvého stupňa a trestu, ktorý v dôsledku uloženia súhrnného trestu má byť zrušený. Toto pravidlo bolo rešpektované uložením súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému J. Z. vo výmere päť rokov, pre výkon ktorého musel byť zaradený do tej istej nápravno-výchovnej skupiny, do ktorej ho zaradil krajský súd. V dôsledku uloženia súhrnného trestu museli byť zrušené všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Napokon pokiaľ ide o obžalovaného J. H., ktorý trestnú činnosť spáchal v najväčšom rozsahu, odvolací súd nezistil u neho dôvod na zmenu napadnutého rozsudku ani vo výroku o treste, a preto jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková